עולם התורה תומך בשקדי

מגן ראש עיריית ירושלים, שמואל שקדי זכה בימים אלה למחמאה מאכזבת של עולם התורה הציוני־דתי, במי שראוי למלא את מקומו של שמואלוק מאיר זצ"ל.

במכתב לראש הממשל"ל, מגן ראש הממשלה, שר התינוך והתרבות, זבולון המר, ושר התחבורה, הרב יצחק לוי, לראש העיר, אהוד אולמרט ולמזכ"ל המפל"ל, זבולון אורלב כותבים ראשי מוסדות התורה בירושלים כ־40 במספר, כי "שמואל שקדי הי"ו, הוא זה שיוכל בס"ד להמשיך כראוי בכל פעליו ומפעליו של שמוליק ז"ל, למען ירושלים כולה ולמען שולחיו, הציבור הדתי־הלאומי בעיר". בין החותמים: הג' רחל סילבצקי, יו"ר "אמנה", הרב מרדכי אלון, הרב יעקב שפירא ("מרכז הרב") והרב שמואל זעפרני (ישיבת המאירי).

יש לזכיר, כי השניים האחרונים שאת שמם הבאתי כאן, לא היו חותמים על המכתב, אם לא היו יודעים בוודאות, שתמיכתם של הרבנים הראשיים לשעבר, הגר"א שפירא שליט"א ו"הראשון לציון" הגר"מ אליהו שליט"א נתונה לשמואל שקדי.

ראשי המוסדות מבקשים להבטיח, כי תיק הכספים וכל הפונקציות האחרות שמילא שמוליק ז"ל, יימסרו לידיו של שמואל שקדי.

השבוע, כך מצפים, יחלים ראש העיר, ח"כ אהוד אולמרט בעניין זה המפל"ל בירושלים תחזור, עד כמה שהדבר ניתן, למסלולה הרגיל. אין כאן המקום להיכנס לפרטים, אולם, בהזדמנות זו מן הראוי להעניק לאהוד אולמרט צל"ש על האופן שבו הוא נהג במשפחת מאיר, בתור רגיש ראש העיר הזה.

ד"ר אלכם לו: ינחת היום בישראל

שליח חב"ד בהונג־קונג, הרב מרדכי אבצן, פרש חסותו על "מזמחה בעל שם בירושה הקיסרית, ד"ר אלכם לו (LIEW), והשניים, שיינחתו היום בישראל יציגו בשבתון הבא את הישיבה "ירושת המחשים" הקיסרית בבני ירושלים. מיותר לציין, כי הרב אבצן מעורב בפיסור הזה רק מתוך מניעים של חסד, כדי לעזור לבאלה שנאשם מהיראות הקונבנציונאלית למצוא מזור למחלתם.

ד"ר לו עצמו הוא גם רופא קונבנציונאלי. כ־15 שנה הוא עבד כרופא רגיל, עד שהכיר באוסטרליה רופא מומחה ב"רפואת המחשים" (אוקופנצ'ר) שהכניס אותו לרזי השיטה הזו בריפוי מחלות.

ד"ר לו התמחה בריפוי מחלות כליים ובמיוחד כאלה, שחלו במחלה הקשה בשם "בירגר".

כמה שבועות בשנה שוהה ד"ר לו בהונג־קונג ומקבל לטיפולו חולים מהאיזור וכך נוצרה ההיכרות בינו לבין שליח האדמ"ור מליובביץ' בהונג־קונג.

ללא כל פירסום, רק מפה לאוזן, נודע לחולים בכליי דם על בואו של ד"ר לו לישראל והרשימה של אלו המבקשים להתקבל אצלו לטיפול כבר ארוכה.

ד"ר לו וחברו הרב אבצן מבקשים להקנות ידע לרופאים ישראלים והללו הזמנו להיות נוכחים כאשר הד"ר יטפל בחולים. למיטב הידיעה, מתכוון ד"ר לו לשהות כאן קורס קצר למתמחים ב"רפואת המחשים", כדי שהישגיו לא ישארו לידיעתו בלבד.

ב"רפואת המחשים" הסינית נעשה שימוש ברוב בתי החולים בישראל – באלה שפתחו מחלקות לרפואה אלטרנטיבית. באה"ב קיימת ספרות עניפה בתחום "רפואת המחשים" וקיים כתב עת, מרשים בתוכנו, המפסיק נתונים על מחקרים מדעיים שנעשו, כדי לאמת את פירסומי המרפאים בשיטה הזו. הרב אבצן סיפר לי, כי הוא אישית ראה חולים במחלת ה"בירגר", שנרפאו ממנה ולא מעט אנשים, שעמדו לקטוע להם את אחד האיברים ל"ע, בשל בעיות בכלי הדם, ניצלו תודות לשיטתו היהודית של ד"ר לו.

אגב, אחד המומחים, בעל שם עולמי ב"רפואת המחשים", מתגורר בעולם המערבי ובוקא, והוא מקום בו מבקשים מרפאים מזרחי רוצים ללמוד.

לידיעת אגודת "יד־שרה"

באחת החנויות בשוק הברון, עומדת למכירה קנקת נחים, שעליה כתוב, כי היא שייכת ליד־שרה". שני תלמידי ישיבה שניסו לעניין שומרים ממשמר הגבול בנגיבה המבהיל, גילו להפתעתם, כי אין לאיש עניין בתשמיש הזה וכל פניותיהם נידחו במשיכת כתפיים. לעומת זאת, נצפר לבירור על כי שומר תלמיד ישיבה שהיה בדרכו להתשלל במערת המכפלה. באשר שאל לחכמו, הצביע השמור על נער ערבי, שטען כי המציל שתלמיד הישיבה לובש – שייך לו. בעיון בלתי מזויינת ניתן היה לראות, כי מדובר בבן תורה, שאין לו סיג ושיח עם האנליסטה המקומית, אולם במקרה הזה היה השמור זריז מאד במלאכתו ודיכא את מלוא הפרטים האישיים מתלמיד הישיבה ורק בקשר שיתיר אותו לחדכו.

האנליסטה היהודית בחברון מתלוננת על ידה הקשה של המשטרה כלפיה ועל העלמת עין מעבירות על החוק של האנליסטה הפלשתינאית המקומית.

הלוחם הבלתי נלאה למניעת הפלות

לא אחת אני משתעשע במחשבה על "פרס ישראלי" יחידי של הצביעה חיובי, פרי להעניק לשורה של אישים שראויים לו וטרם זכו להוקרה הכבדה, גם מצדד הציבור הרחבי.

אחד מהם הוא ד"ר אלי שוסטרים העומד בראש אגודת "אפרת" לעידוד הילודה.

שבת פרשת שמות המספרת על המיילדות העבריות, מוקדשת בהרבה בתי מנסת לאגודה הזאת, שבאמצעים דלים ממש, מנהלת את מלחמתה נגד ההפלות, הנעשות בהסתמך בעיקר על "הסעיף הסוציאלי" שבחוק ההפלות.

ד"ר שוסטרים רופא במקצועו, אינו מרפה מהנושא כבר שנים רבות, ואם כי זכה למנוע אלפי הפלות, בכל זאת אין הממסד הדתי מעניק ל"אפרת" את היחס שלפי תפיסה ההילכתית והמוסרית היא ראויה לו וחבל.

אבל ד"ר שוסטרים אינו נשבר ומעל כל במה ומעל כל "סטנדר" פנוי, הוא מטיף נגד רצח עוברים.

בימים אלה הוציא ד"ר שוסטרים לאור חוברת הנושאת את השם "מחיר של רגע". בחוברת זו מבקש ד"ר שוסטרים להתמודד עם המתירנות המינית, בלי לערב בכך את תורת ישראל ואיסוריה. הוא פונה לשכל ולהגיון ומקווה שמאה אלף הזוועות שהדפיס, יביאו לאיזה שהוא מפנה אצל נערים ונערות מכל החוגים.

העיתוי בהוצאת הסיפרון הזה, הוא טוב במיוחד. שכן, בתקופה האחרונה, אנחנו עדים למבול של גירושין בקרב זוגות צעירים רתים שסיבתם, ככל הנראה, היא הנוחות שהסיפרון עוסק בו. זאת, בצד מכת מדינה של הריונות של צעירות מחוץ למסגרת הנישואין.

מסתבר, כי כל הפירסומים על אמצעי מניעה, טובים לפירסומאים וכראי לשמוע מד"ר שוסטרים, שלו נגישות למקורות אמינים בתחום ההפלות והריונות, על הנעשה בו.

ד"ר שוסטרים, קובל על כך שהסלוויזיה ("ערוץ 2") נותנת לגיטימציה לחילופי דגות, בכך שאינה מסתייגת כלל מהתופעה הזאת ואינה מגנה אותה כאשר היא עוסקת בכך. כך, למשל, בתוכניתו של רן שילון לפני כשבועיים, הנצג וזג שהניאוף הוא עיקר עיסוקו והוא ריזוח על מעוררות כל החוגים (אקדמיה, צהל, תקשורת וכו') בזבל הזה.

צדקי הריישינג של הסלוויזיה המיסחרית, יביאו וודאי בעתיד הקרוב סטיות נוספות מהנורמה התברותית וידו של שר החינוך והתרבות, זבולון המר, תהיה קשורה לפעול נגדה, משום שהעומד בראש הסלוויזיה הזאת מסרב להתפטר, למרות שהשר הבהיר לו בלכ"ד דרך אפשרית, שמן הראוי שיפנה את כיסאו.

אומר ד"ר שוסטרים: כל אדם שמתירים לו לאכול מכל המעדנים ומפסמים אותו בהם דבר יום ביומו, אינו מסוגל מאותר יותר לעמוד בגזירה להסתפק במעדן אחד בלבד...

את הרעיון הזה מגלגלת החוברת "מחיר של רגע", שאינה עוסקת, כאמור, בהיבטים הדתיים.

"עתה שבא לידי לא ארפנו"

הגמרא במסכת עבודה זרה דף יז עמוד א, מספרת את סיפורו של רבי אליעזר בן דורדיא, כיצד חטא ושב ובזכות התשובה הוחזר שבא בחר לחזור ל"חניף ראשו בין ברכיו ונעה בבכיה עד שיצתה נשמתו. יצתה בת קול ואמרה: רבי אליעזר בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא. .. בכה רבי ואמר יש קונה עולמו בשעה אחת, ויש קונה עולמו בשעה אחת".

האדמו"ר האמצעי, רבי דוברי, בנו של האדמו"ר "הזקן", רבי שניאור זלמן בעל "התניא", חיבר ספר בשם "דרך חיים", שבו הוא מזכיר פעמים רבות את אותו רבי אליעזר בן דורדיא. את הסיבה לכך מסביר רבי יצחק חכהן הוברמן זצ"ל, בספרו "מקבילות הלולאות", המצורף לספרו על התורה "בן לאשרי־ברכה משולשת".

ואת הסיפור הזה אנחנו מיוחדים לכבוד יום ההילולא של מייסד שושלת חב"ד, רבי שניאור זלמן מליאדי המכונה "האדמו"ר הזקן", חתל חיים, יום שישי־כ"ד בטבת. את הסיפור הזה לא קראתי עד כה בספרים הקלאסים על תנועת חב"ד ואדמו"ריה.

וזה סיפור המעשה.

בעיר זוראוויץ שבפלך מאהלוב במדינת רוסיה, חי צעיר, שהיה עילוי אדיר הבקי בכל מכמני ש"ס והפוסקים. כולם דיברו בו נכבדות על גדלותו בתורה והתפעלו מעוצמת חריפת שכלו.

פתאום, מבלי שניכרו קודם לכן איזה שהם סימנים, עברה עליו רוח עיוורים והוא פרש מלימוד התורה והתחיל להתעסק בספרים החיצוניים, עד שגעשה מין ר"ל. כל התוכחות שהוכיחו אביו וכל השידודים ששידלוהו מקורביו, שיחזור בו מדרכו הרעה־לא הועילו. לא זו אף זו: בעיקבות של התפנקותו שישוב לתלמודו ולתורת־ישראל, נעמד באמצע הלילה ממיטתו ואמר לאביו: חקרתי בחוכמתי ונתברר לי, שמדינת רוסיה היא הכושלת מכל המדינות שבעולם ופלך מאהלוב הוא חגרוע מכל מדינות רוסיה ועיר זוראוויץ מכל הפלך ובית אבי יותר מכל אנשי העיר ואתה, אבי, יותר מכל בני הבית... "אשר על כן, קם ועזב את הבית, ובכספם של המשכילים בפלך נסע לברלין ללמוד בבתי האולפנא החשובים שם, את שבע החוכמות החיצוניות.

בחיותו חריף שכל ומחיר תפיסה, היה אהוב נפשם של כל הפרופסורים והוא היה לבן בית אצל החשובים שבהם.

בתום חמש שנים ללימודיו בברלין, חיבר "חמשכיל" שני ספרים. אחד בחוכמת הרפואה בו חשביר אלו מחלות יכולות לקרות לכל אבר ואבר. סיבת המחלה המשירה ממנה דרך הטיפול בה. הספר השני עסק בנושאים מסובכים בתחומי המתמטיקה והחכדסה. עם הספרים הללו סבב במגדלות החוכמה והחשכלה בגרמניה ובצרפת, וכולם נפעמו מרוחב ביניתו ושכלו הרב וכמבן שחיזרו אחריו גדולי הפרופסורים שיאות לחיות חתן לבתם. והמשכיל" השיב את פני כולם ריקם בהסבירו, כי בבית מאביו מתנד כעס ולא זכה ממנו אפילו לברכת הזיד ומשום כך קיבל על עצמו, שלא יעשה שום שיידך טרם שיסע חזרה לבית אביו ויראה לו עד כמה גדלה חכמתו, כדי שיתפייס ויחמתו תשכך.

ואמנם כך עשה, נטל עמו את שני חיבוריו, שהכל נמרו עליהם את החלל, נפרד מכל מכריו וחזר לזוראוויץ.

בעת החיא שב האדמו"ר הזקן, קדוש ישראל ותפארתו בזיתו, מפטרבורג, שם חושם במבצר הפטרפבלי ונחקר ביטחוניים סאועטי על דבר המלשיות נגדו, כאילו הוא מקבץ כספים ושולחם לסולטן התורכי. בו זמנית חקרוהו ושאלוהו בתחומים רבים והללוהו בקרב אצולת החשכלה, על היותו בקי בכל מקצועות המדע. כשמוע "חמשכיל" את גדולתו של "האדמו"ר הזקן", חלציו כי טרם שיעיפש עם אביו יציג את ספריו בפני האדמו"ר, כדי שיבקע דעתו עליהם.

סטוח "חמשכיל" מן הדרך ופנה לביון ליאדי מקום מושבו של האדמו"ר. בהגיעו למקום נכנס מיד לבית המדרש של האדמו"ר. היה זה בתורף הרוסי הקר ובבית המדרש היו מוסקים שני תנורים ו"חמשכיל" התחמם לאורם ומדי פעם קם ומהלך לאורכו בית בית המדרש ששני חיבוריו המדעיים תחת בתי שחיו.

כל רואיו תמהו עליו, אולם מכיוון שדיבר רק גרמנית, לא היה באפשרותם להכנס עמו בשיג ושיח. במקרה הזדמן לבית המדרש ר' מרדכי לעפעלער מחסידי "האדמו"ר הזקן", שהבין ודיבר גרמנית" שפה אותה למד בשנות מסחרו עם אנשים רמי־מעלה שאלכו בשפה זו. ספרו לו החסידים על האורח המוזר והוא ללא היסוס ניגש אל "המשכיל" ושאל אותו מה תבקש? חלה חשיב, כי רצונו להפגש עם האדמו"ר ולהציג בפניו את חיבוריו. ר' מרדכי נכנס אל הקודש פנימה וביקש את רשות האדמו"ר שיאות לקבל את האורח לשיחה.

תיכף בהיכנסו, הניח "המשכיל" את שני חיבוריו על שולחנו של "האדמו"ר ופנה אליו לאמור: שמעתי שבפטרבורג נשאל כל גם בענייני שבעת התוכמות וכי שמי נכונה על כל שאלה שהוצגה לו, על כן באתי לבקש את תוות־דעתו על שני ספריי. תחילה הגיש לו המשכיל את ספרו בתחומטיקה. עיין בו האדמו"ר זמן קצר וציין באחד הדפים הערה קצרה. לאחר מכן החזיר לו את הספר והסביר לו, כי במקום שכתב את ההערה חלה טעות וממילא כל מה שנכתב משם ואילך בטעות יסודו. ואז הגיש את ספרו השני בחכמת הרפואה וגם לגבי ספר זה הוכיח האדמו"ר, כי אין הוא משקף נאמנה את האיברים שכריתתם תם סיכון גדול לאדם, ביניהם הזרת שבתי הרגל.

"חמשכיל" בתוכחתו הכושל ובבקיאותו הרבה בשני התחומים חניל הכיר בצדקת האדמו"ר. רוחו נפלה והוא יצא מבית האדמו"ר חזרה לבית המדרש. שוב הסתובב הלוך וחזור בבית המדרש כשספריו תחת בית שחיו. ראה ר' מרדכי לעיפלער שהאורח מדוכא ופניו אינם כמקודם, ניגש אליו ושאל אותו ובמה יוכל להיות לו לעזר?

השיב לו המשכיל, כי שום אדם לא יוכל לסייע בידו ורק "האדמו"ר הזקן" מבין לליבו.

כעבור שעה קלה לקח המשכיל את ספר הרפואה שלו וקרע אותו לשניים. חציו ארק לתנור הראשון שהיה בבית המדרש ואת חציו השני לתנור השני. עוד הציבור במקום מתבונן בו, לקח המשכיל את ספרו השני וכאשר עשה לראשון כן עשה לשני, והחום בבית המדרש גבר לדקה.

בתוך כל שה "האדמו"ר הזקן" את אחד החסידים לקרוא "למשכיל" לחכנס בשנית לחדרו של האדמו"ר. בעומדו מולו, חציע לו האדמו"ר, כי הוא אישית מוכן ללמוד עמו תורה, אם יואות להשאר בליאדי. תיכף ומיד נתרצה "חמשכיל" ובמשך שנה תמימה למד לבנו, האדמו"ר האמצעי לא איפשר לחיות נוכח כאשר לימד את "חמשכיל" תורה. משחפציר האדמו"ר האמצעי באביו שיאפשר לו ללמוד עם "חמשכיל" גילה לו האדמו"ר הזקן בסוד שהשמשכיל" הזה הוא נלגול של רבי אליעזר בן דורדיא יכבר היה שלוש פעמים בעולם ונתקלקל לבסוף. אבל עתה, שבא לידי לא ארפנו. וזה לך האות, שמהיום שבעה שבועות נפטר הצעיר באופן שאחרי שבעה שבועות נפטר הצעיר באופן פתאומי ועלה לגנזי מרומים כשנשמתו באה על תיקונה. לאחר הפטירה למד "האדמו"ר הזקן" עם בנו את אותם המאמרים שהפטר מאוחר יותר לספרו "דרך חיים". שבו מיזכר רבי אליעזר בן דורדיא מספר פעמים עדות שזכה לתקן את שקילקל קודם ששב בתשובה שלימה.

★

היום הוא גם יום ההילולא של האדמו"ר מלעלוב, רבי משה מרדכי ברבי שמעון נתן נטע שניהם זצוקל"ל על צדיק זה בן דורנו, שערפי מעלה חלו מפניו, כתב רק אפס קצתו וחבל שידידי הרב ברציון גרוסמן שליטיא אינו מפרסם לפחות את מה שראנו עיניו ושמעו אוזניו.

★

חלילה' עלו חמונים על קברה שבהר הממנותות של חצדקת מרים מזרחי המוכרת יותר בכינויה "מרים הכובסת". במדור זה כתבתי עליה למיטב זכרוני פעמיים וגם כאן לא ברור מדוע איזה סופר זריז לא התניא עדיין לאור את שידוע על אותה צדקת שהיתה עלומה בחייה. זכותה תגן עלינו ועל כל בני ישראל בכל מקום שהם.